Lietas arhīva Nr. CA-0026-18
ECLI:LV:LAAT:2018:0423.C12143212.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2018.gada 23.aprīlī

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Valentīna Sokolova
tiesnese Valentīna Lohova
tiesnesis Ilmārs Stivriņš

ar tiesas sēžu sekretāri Kristīni Karpoviču,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu akciju sabiedrības "Swedbank" prasībā pret /pers. A/ (*/pers. A/*) un /pers. C/ (*/pers. C/*) par parāda piedziņu sakarā ar /pers. C/ (*/pers. C/*) apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2014.gada 10.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1]Akciju sabiedrība (turpmāk AS) "Swedbank" cēla tiesā prasību, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1278., 1319., 1321., 1587., 1590., 1669., 1670., 1672., 1692., 1698., 1702., 1716., 1720., 1756., 1759., 1763., 1943., 1946.pantu, lūdza piedzīt solidāri no atbildētājiem /pers. A/ un /pers. C/ aizdevuma pamatsummu 37 835,61 EUR, procentus 3 442,08 EUR par aizdevuma lietošanu, tiesas izdevumus 825,41 EUR un noteikt AS "Swedbank" tiesības par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1]Saskaņā ar 2006.gada 1.novembrī noslēgto aizdevuma līgumu (ar 2006.gada 11.decembra, 2007.gada 3.decembra, 2008.gada 7.jūlija, 2008.gada 4.decembra un 15.decembra grozījumiem) /pers. A/ piešķirts un izsniegts aizdevums 42 200 EUR apmērā nekustamā īpašuma jaunajā projektā "/Nosaukums/", /adrese/ un zemes gabala d/s "/Nosaukums A/", /adrese A/ iegādei.

[1.2]Aizdevuma līgumā noteikto saistību nodrošināšanai 2006.gada 1.novembrī starp banku un /pers. A/ noslēgts hipotēkas līgums, ar kuru AS "Swedbank" labā ieķīlāts nekustamais īpašums /adrese B/. Starp banku un /pers. C/ 2006.gada 1.novembrī noslēgts galvojuma līgums, ar kuru galvinieks apņēmās no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildi kā pats parādnieks. Tāpat starp AS "Swedbank" un /pers. C/ 2007.gada 3.decembrī noslēgts hipotēkas līgums, ar kuru AS "Swedbank" labā ieķīlāts nekustamais īpašums /adrese C/.

[1.3]Atbildētāja savas ar aizdevuma līgumu uzņemtās saistības nepildīja kopš 2009.gada 20.februāra, tāpēc prasītāja 2010.gada 4.februārī nosūtīja atbildētājiem uz deklarēto un līgumā norādīto adresi paziņojumu par atkāpšanos no aizdevuma līguma un visas saņemtās un neatmaksātās aizdevuma pamatsummas un aprēķināto lietošanas procentu samaksu pirms termiņa.

Atbildētāji saistību izpildi nav veikuši.

[2]Ar Daugavpils tiesas 2014.gada 10.aprīļa spriedumu AS "Swedbank" prasība apmierināta. Solidāri no /pers. A/ un /pers. C/ AS "Swedbank" labā piedzīts pamatparāds 37 835,61 EUR, procenti 3442,08 EUR un tiesas izdevumi 825,41 EUR, kopā 42 103,10 EUR. AS "Swedbank" noteiktas tiesības saņemt solidāri no atbildētājiem likumiskos 6% gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatsummas par laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

Spriedums pamatots ar tālāk norādītajiem motīviem.

[2.1]Pirmās instances tiesa konstatēja, ka prasītāja ir izpildījusi savas saistības saskaņā ar noslēgto aizdevuma līgumu un pilnīgi izmaksāja aizdevuma summu.

[2.2]Lietā nodibināts, ka aizņēmēja savas saistības nepildīja pielīgtā apjomā un termiņā, turklāt kopš 2009.gada 20.februāra aizdevuma summas samaksu un procentu maksājumus vispār neveica. Prasītāja paziņoja atbildētājiem par līguma izbeigšanu. Tādējādi tiesa, pamatojoties ar Civillikuma 1589.pantu, atzina prasītājas vienpusēju līguma izbeigšanu 2010.gada 4.februārī par pamatotu un atbilstošu pušu noslēgtā aizdevuma līguma nosacījumiem.

[2.3]Pirmās instances tiesa konstatēja, ka neatmaksātās aizdevuma pamatsummas apmērs ir 37 835,61 EUR, un piedzina šo parādu uz Civillikuma 1587., 1943.panta pamata.

[2.4]Atsaucoties uz Civillikuma 1753., 1756. un 1946.pantu, tiesa atzina, ka ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem apstiprinās procentu maksāšanas pienākums par aizdevuma lietošanu un atbildētāji procentu parāda aprēķinu nav apstrīdējuši, kā arī nav iesnieguši pierādījumus par procentu samaksu, līdz ar to tiesa atzina par pamatotu arī prasījumu par procentu parāda piedziņu 3 442,08 EUR.

[2.5]Ievērojot Civillikuma 1672., 1692., 1702.pantā noteikto par galvojumu un solidāras saistības nodibināšanas principus, tiesa atzina, ka galvinieks /pers. C/, saskaņā ar Civillikuma 1702.pantu, labprātīgi atteicās no tiesībām prasīt, lai kreditors ar piedziņu vispirms vēršas pie aizņēmēja. Turklāt, tiesa atzina, ka atbilstoši Civillikuma 1672.pantam, ar galvojuma līguma II daļas 6.3.punktu, atbildētājs ir nodibinājis solidāru saistību ar aizņēmēju atbildēt kreditoram par aizdevuma līguma saistību izpildi.

Tādējādi, tiesa atzina, ka parāds 41 277,69 EUR apmērā ir piedzenams solidāri no galvenās parādnieces /pers. A/ un galvinieka /pers. C/.

[3]Apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2014.gada 10.aprīļa spriedumu iesniedza atbildētājs /pers. C/ norādot, ka spriedumu pārsūdz pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā minēti šādi argumenti.

[3.1]Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka starp pusēm noslēgtie aizdevuma un galvojuma līgumi ir pakļauti Patērētāju tiesības aizsardzības likuma regulējumam, tāpēc tiesai bija pienākums izvērtēt minētos līgumus atbilstoši Patērētāju tiesības aizsardzības likuma normām.

[3.2]Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka galvojuma līgums ir prasītāja standartlīgums, tā noteikumi ar viņu nebija apspriesti, tāpēc līgums

saskaņā ar Patērētāju tiesības aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas noteikumiem un Eiropas Kopienas 1993.gada 5.aprīļa direktīvai Nr.93/13/ECC "Par netaisnīgiem līguma noteikumiem patērētāju līgumos" uzskatāms par neapspriestu. Tā kā līgums nebija apspriests, tas, saskaņā Patērētāju tiesības aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 1.punkta un 5.panta otrās daļas 5.punkta noteikumiem, uzskatāms par netaisnīgu un nav spēkā.

[3.3]Norāda, ka atbildētāji nepārvalda valsts valodu, tāpēc nav sapratuši aizdevuma līguma būtību. Bankas darbinieks paskaidrojis – ja atbildētāja /pers. A/ nevarēs atmaksāt aizdevumu, tad /pers. C/ būs jāatdod prasītājai ieķīlāto nekustamo īpašumu, taču vairāk maksāt nevajadzēs. Līdz ar to uzskata, ka līgumi nav spēkā, un prasītājai ir tikai tiesības pārreģistrēt uz savu vārda ieķīlāto nekustamo īpašumu.

[3.4]Uzskata, ka aizdevuma līguma noteikumi par mainīgo procentu likmi neatbilst Civillikuma 1.pantā noteiktajai labai ticībai, jo aizdevuma līgumā norādītā mainīgā procentu likme ne ar ko nav aprobežota, pastāv iespēja, ka aizņēmējam būs pienākums maksāt pārmērīgus procentus par aizdevuma lietošanu. Šāda neizdevīga un nevienlīdzīga situācijas neatbilst labai ticībai.

[3.5]Ņemot vērā minēto, atbildētājs lūdz AS "Swedbank" prasību noraidīt pilnīgi.

[4]Uz tiesas sēdi prasītājas pārstāvis, atbildētāja /pers. A/ un viņas pārstāvis /pers. G/, atbildētājs /pers. C/ neieradās. No prasītājas saņemts iesniegums par prasības uzturēšanu pilnā apmērā un lietas izskatīšanu bez prasītājas pārstāvja piedalīšanās. Atbildētāji par neierašanās iemesliem nepaziņoja.

Motīvu daļa

[5]Atbildētāja/pers. A/ 2006.gada 1.novembrī ar prasītāju akciju sabiedrību "Swedbank" ir noslēgusi aizdevuma līgumu, saskaņā ar kuru saņēmusi aizdevumu 42 200 EUR. Aizdevuma līguma saistību nodrošināšanai ir noslēgusi hipotēkas līgumu, ieķīlājot nekustamo īpašumu /adrese B/. Savukārt, atbildētājs /pers. C/ ar prasītāju ir noslēdzis 2007.gada 3.decembra ķīlas līgumu, ieķīlājot nekustamo īpašumu /adrese C/, un 2006.gada 1.novembra galvojuma līgumu, uzņemoties atbildēt par /pers. A/ saistībām kā pats parādnieks. Šie fakti ir konstatēti ar pirmās instances tiesas spriedumu un nav apstrīdēti.

[6]Pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma $4.^{1}$ panta otrās daļas noteikumiem un ņemot vērā Augstākās tiesas 2017.gada 6.jūlija spriedumā lietā SKC- 204/2017 izteikto atziņu, ka šī likuma norma nozīmē to, ka jautājumu par līgumslēdzēju pušu tiesisko vienlīdzību, kā arī to, vai līguma noteikumi nav atzīstami par netaisnīgiem minētā likuma izpratnē, tiesa izvērtē ne vien tad, kad iebildumus attiecībā par līguma noteikumiem ir izteicis galvenais parādnieks-patērētājs, bet arī šādas starp ražotāju, pārdevēju, pakalpojuma sniedzēju un patērētāju noslēgtas saistības nodrošinātāji-galvinieks un /vai ķīlas devējs, tiesa atzīst par pamatotu apelācijas sūdzības argumentu par līgumu pakļautību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma regulējumam un vērtē noslēgto līgumu noteikumus Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normu gaismā.

[7]Noslēgtais galvojuma līgums, kā arī aizdevuma un hipotēkas līgumi ir bankas standartlīgumi, kas sastādīti iepriekš un patērētājam līdz ar to nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektās daļas noteikumiem, ka līguma noteikums ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam līdz ar to nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus, tiesa atzīst par pamatotiem apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentus, ka galvojuma līgums, kā arī aizdevuma un hipotēkas līgumi netika savstarpēji apspriesti.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta septītās daļas noteikumiem, ja ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs apgalvo, ka līguma noteikumi ir savstarpēji apspriesti ar patērētāju, viņa pienākums ir to pierādīt. Prasītāja ne tikai nepierādīja, ka līguma noteikumi ir savstarpēji apspriesti, bet pat to neapgalvoja, tāpēc tiesai nav pamata atzīt līguma noteikumus par savstarpēji apspriestiem.

[8]Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas noteikumiem līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 14.septembra spriedumā lietā SKC-116/2016 izteikta atziņa, ka no iepriekš minētās tiesību normas satura izriet, ka Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektajā daļā ir ietverta tikai un vienīgi līguma neapspriešanas prezumpcija. Neapspriests līguma noteikums prejudiciāli nevar tikt atzīts par netaisnīgu. Tam nepieciešams nodibināt kādu no minētā panta trešajā daļā norādītajiem pamatiem, kas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

No minētā izriet, ka savstarpēji neapspriests līguma noteikums nav atzīstams par netaisnīgu, ja nav konstatēts, ka tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

[8.1]Apelācijas sūdzībā nav norādīts uz galvojuma līguma noteikumiem, kas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību prasītājas un atbildētāja tiesībās un pienākumos par sliktu atbildētājam.

[8.2]Izvērtējot noslēgtā galvojuma līguma noteikumus, tiesa atzīst, ka līguma noteikumi, izņemot noteikumu par solidāru atbildību, atbilst Civillikumā noteiktajam galvojuma līguma regulējumam, kas nevar būt pretējs labticīguma prasībām.

Noslēgtais galvojuma līgums atbilst labticīguma prasībām, nerada būtisku prasītājas un atbildētāja tiesību un pienākumu neatbilstību par sliktu atbildētājam, tāpēc tiesa atzīst, ka līgums ir taisnīgs, jo nav nodibināti Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajā daļā norādītie pamati līguma atzīšanai par netaisnīgu. Tiesa atzīst, ka līgums ir spēkā, jo saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta astotās daļas noteikumiem nav spēkā no līguma noslēgšanas brīža līgumā ietvertie netaisnīgie noteikumi. Līdz ar to nav pamata minētā likuma 6.panta vienpadsmitās daļas noteikumu piemērošanai.

[9]Apelācijas sūdzībās iesniedzēja arguments, ka aizdevuma un galvojuma līgumi nav spēkā un prasītājai ir tikai tiesības pārreģistrēt uz sava vārda ieķīlāto nekustamo īpašumu, ir noraidāms. Atbildētāju atbrīvošana no aizdevuma līguma saistību izpildes sakarā ar hipotēkas līgumu noslēgšanu un ieķīlāto nekustamo īpašumu realizāciju, neatbilst likuma prasībām, jo saskaņā ar Civillikuma 1330.panta noteikumiem, ja ieķīlāto lietu pārdodot ienāk tāda summa, kuras nepietiek ķīlas ņēmēja pilnīgam apmierinājumam, tad viņam paliek tiesība prasīt no parādnieka kā parāda atlikumu, tā arī pārdošanai taisīto nepieciešamo izdevumu samaksu.

[10]2006.gada 1.novembra aizdevuma līgumā par aizdevuma lietošanu noteikta fiksētā procentu likme 5,402%. Mainīgā procentu likme: bāzes likme 3M Euribor un pievienotā likme 1,95 % noteikta ar aizdevuma līguma 2008.gada 15.decembra grozījumiem.

Tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja viedokli, ka mainīgā procentu likme ne ar ko nav aprobežota un pastāv reālā iespēja, ka būs pārmērīgi procenti. Mainīgā procentu likme ir aprobežota ar bāzes likmi 3M Euribor un fiksēto procentu likmi 1,95%. No kredīta izraksta (lietas 1.sēj. 42.-49.lp.) ir redzams, ka no 2009.gada janvāra, tas ir, pēc mainīgās procentu likmes noteikšanas, aprēķināto lietošanas procentu apmērs samazinājās, kas liecina par šīs procentu likmes izdevīgumu atbildētājiem.

Tiesa atzīst, ka ar 2008.gada 15.decembra līguma grozījumiem noteiktā mainīgā procentu likme atbilst Civillikuma 1.pantā noteiktajām labticīguma prasībām, nenostāda atbildētājus neizdevīgā stāvoklī, tāpēc ir taisnīga Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē un noteikumi par procentu likmi ir piemērojami strīda risināšanā.

[10.1]Tiesa atzīst, ka aizdevuma līguma noteikums par prasītājas tiesībām vienpusēji atkāpties no līguma un pirms termiņa pieprasīt līguma saistību

izpildi aizdevuma un procentu samaksas nokavējuma gadījumā, atbilst labticīguma prasībām un nenostāda parādniekus neizdevīgā stāvoklī, jo ar līguma izbeigšanu tiek pārtraukta lietošanas procentu un līgumsoda aprēķināšana, kas ir izdevīgi parādniekam. Līdz ar to arī minētais aizdevuma līguma noteikums par bankas tiesībām vienpusēji atkāpties no līguma nav atzīstams par netaisnīgu Patērētāju tiesību aizsardzības likuma gaismā.

[11]Aizdevuma līgums ir izbeigts 2010.gada 4.februārī ar prasītājas vienpusēju atkāpšanos no līguma sakarā ar aizdevuma līguma saistību neizpildi, par ko atbildētājiem paziņots ar prasītājas 2010.gada 4.februāra vēstuli (lietas 1.sēj. 41.lp.). Šīs fakts ir konstatēts ar pirmās instances tiesas spriedumu un nav apstrīdēts.

[11.1]Pamatojoties uz Civillikuma 1589.panta un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta noteikumiem (redakcijā līdz 2016.gada 9.jūnijam), tiesa atzīst prasītājas vienpusēju līguma izbeigšanu par pamatotu, jo šāda prasītājas tiesība ir noteikta noslēgtajā aizdevuma līgumā, atbildētāji no 2009.gada februāra pārtrauca veikt aizdevuma līguma maksājumus, kas ir pierādīts ar kredīta izrakstu (lietas 1.sēj. 42.-49.lp.) un atbildētāja /pers. C/ paskaidrojumiem (lietas 1.sēj. 70.-72.lp.). Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta ceturtās daļas 1.punkta noteikumiem (redakcijā līdz 2016.gada 9.jūnijam), kredīta atmaksas un procentu samaksas maksājumu kavēšana ilgāk kā par 60 dienām ir būtisks līguma pārkāpums, kas ļauj kredīta devējam pieprasīt saskaņā ar minētā likuma normas noteikumiem izsniegtā kredīta pirmstermiņa atmaksu. Atbildētāji kavēja aizdevuma līguma maksājumus visa gada garumā, kas ir būtisks līguma pārkāpums.

[12]Saskaņā ar kredīta izrakstu neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 37 835,61 EUR. Saskaņā ar Civillikuma 1934., 1943.panta noteikumiem un aizdevuma līguma 3., 7.4. (1) punkta, aizdevuma līguma 2008.gada 15.decembra grozījumu 3., 5.4. (1) punkta noteikumiem aizdevuma pamatsumma 37 835,61 EUR ir piedzenama no atbildētājas /pers. A/. Savukārt, no atbildētāja /pers. C/ tiesa piedzen minēto aizdevuma pamatsummu, pamatojoties uz Civillikuma 1934., 1943., 1692., 1696.panta noteikumiem un minēto aizdevuma un galvojuma līgumu noteikumiem.

[13]Saskaņā ar aizdevuma līguma II daļas 4.punkta noteikumiem, šī līguma 2008.gada 15.decembra grozījumu 3.punkta un 1.6.punkta noteikumiem atbildētāja /pers. A/ un saskaņā ar galvojuma līguma noteikumiem atbildētājs /pers. C/ apņēmās maksāt procentus par kredīta lietošanu. Līdz ar to, pamatojoties uz Civillikuma 1753., 1756.panta noteikumiem, un attiecībā uz /pers. C/ arī uz Civillikuma 1692., 1696.panta noteikumiem, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas prasījumu par procentu piedziņu.

[13.1]No kredīta izraksta (lietas 1.sēj. 43.-45.lp.) ir redzams, ka pieprasītos procentus 3 442,08 EUR prasītāja aprēķināja par laiku no 2009.gada 20.februāra līdz 2011.gada 30.novembrim, tātad arī par laiku pēc līguma izbeigšanas 2010.gada 4.februārī. Saskaņā ar minēto kredīta izrakstu par laiku pēc līguma izbeigšanas ir aprēķināti lietošanas procenti 2 126,11 EUR (3 442,08-1 315,97).

[13.2]Pamatojoties uz Civillikuma 1762.panta 1.punktu, tiesa atzīst prasījumu par minēto lietošanas procentu 2 126,11 EUR apmērā piedziņu par nepamatotu un noraidāmu, jo ar aizdevuma līguma izbeigšanos 2010.gada 4.februārī vairs nav piemērojama piešķirtā aizdevuma procentu likme, vairs nepastāv līgumisks (juridisks) pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem. Prasītājai ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu un procentus, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim. Šādas atziņas ir izteiktas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-644, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 9.augusta lēmumā lietā Nr.SKC-540, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 12.decembra spriedumā lietā Nr.SKC-0179.

[13.3]Ievērojot minēto, ir apmierināms prasītājas prasījums par līgumisko lietošanas procentu piedziņu 1 315,97 EUR apmērā par laika periodu no 2009.gada 20.februāra līdz 2010.gada 4.februārim.

[14]Tiesa atzīst, ka ir noraidāms prasītājas prasījums par parāda solidāru piedziņu no /pers. A/ un /pers. C/.

[14.1]Prasītājas prasījums par parāda solidāru piedziņu pamatots ar galvojuma līguma 6.3.punktu, kurā norādīts, ka galvinieks uzņemas kopā ar parādnieku solidāru saistību atbildēt kreditoram par parāda samaksu. Šīs līgums noslēgts starp kreditoru (prasītāju) un galvinieku (atbildētāju /pers. C/). Judikatūrā vairākkārt izteikta atziņa, ka galvojuma līgumā *expressis verbis* iekļautais nosacījums, ka galvinieks kopā ar parādnieku uzņemas solidāras saistības pret banku, nevar mainīt galvojuma institūta akcesoro raksturu un nodibināt solidāru saistību. Saskaņā ar Civillikuma 1673.panta noteikumiem līgumam par solidāras saistības izveidošanu jābūt noslēgtam starp personām, kas nodibina solidāru saistību pret kreditoru, jo ar viena iespējamā solidārās saistības dalībnieka (kopparādnieka) paziņojumu kreditoram nepietiek (sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 14.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-161, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 8.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-247, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 28.februāra spriedumu lietā Nr.SKC- 29). Tātad līgumam jābūt starp /pers. A/ un /pers. C/. Šāda līguma nav. Līdz ar to tiesa atzīst, ka ar galvojuma līgumu /pers. A/ un /pers. C/ solidāra saistība nav nodibināta.

[14.2]Pamatojoties uz Civillikuma 1692., 1696.panta noteikumiem, no kuriem izriet, ka galvojums ir akcesora saistība, kas kalpo par citas saistības nodrošinājumu, un galvinieks ir subsidiāri atbildīgs par parādnieka uzņemto saistību, un ņemot vērā iepriekš minēto judikatūru, tiesa piedzen parādu no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no viņas šis parāds ir piedzenams no /pers. C/.

[15]Iepriekš minēto apsvērumu dēļ Civillietu tiesas kolēģija uzskata par nepamatotu pirmās instances tiesas spriedumu daļā par parāda solidāru piedziņu un lietošanas procentu piedziņu 2 126,11 EUR apmērā, pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots.

[16]Prasītājas samaksātie tiesas izdevumi lietā ir valsts nodeva par prasību – 825,41 EUR (lietas 1.sēj. 9.lp.), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – 1,74 EUR (lietas 1.sēj. 8.lp.), kopā 827,15 EUR. Prasība ir apmierināta par 94,85%, jo pieprasīti 41 277,69 EUR, piedzīti 39 151,58 EUR. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa piespriež no atbildētājiem prasītājas labā tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmērām 94,85% no 825,41 EUR, kas ir 782,90 EUR.

[17]Valstij ir neatlīdzināti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi pirmās instances tiesā - 25,14 EUR, apelācijas instances tiesā – 6,33 EUR, kopā 31,47 EUR.

[17.1]Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa piesprież no katra atbildētāja valsts ienākumos vienādās daļās ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus proporcionāli apmierinātājai prasījuma daļai, tas ir, ½ daļu no 29,84 EUR, jeb 14,92 EUR no katra.

[17.2]Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta trešās daļas noteikumiem, tiesa piesprież no prasītājas valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus proporcionāli tai prasījuma daļai, kura noraidīta, tas ir, 1,63 EUR.

[18]Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem tiesa nosaka atbildētājai /pers. A/ sprieduma par naudas summas piedziņu, bet prasītājai un atbildētājam /pers. C/ sprieduma par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei šī likuma normas otrajā daļā paredzēto maksimālo termiņu - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tiesa nenosaka /pers. C/ sprieduma par parāda piedziņu prasītājas labā labprātīgas izpildes termiņu, jo parāda piedziņa no viņa veicama parāda neiespējamības gadījumā no /pers. A/.

[19]Saskaņā ar Civilprocesa 195.panta noteikumiem, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmās daļas noteikumiem, likumisko procentu apmērs ir seši procenti no simta gadā. Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst prasītājas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas 37 835,61 EUR.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 454., 189., 190., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji akciju sabiedrības "Swedbank" prasību.

Piedzīt no /pers. A/ (*/pers. A/*), personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. C/ (*/pers. C/*), personas kods /personas kods/, akciju sabiedrības "Swedbank", reģistrācijas Nr.40003074764, labā aizdevuma pamatsummu 37 835,61 EUR (trīsdesmit septiņi tūkstoši astoņi simti trīsdesmit pieci *euro* un 61 cents), lietošanas procentus 1 315,97 EUR (viens tūkstotis trīs simti piecpadsmit *euro* un 97 centi) par laika periodu no 2009.gada 20.februāra līdz 2010.gada 4.februārim, samaksātos tiesas izdevumus 782,90 EUR (septiņi simti astoņdesmit divi *euro* un 90 centi), kopā 39 934,48 EUR (trīsdesmit deviņi tūkstoši deviņi simti trīsdesmit četri *euro* un 48 centi).

Noraidīt akciju sabiedrības "Swedbank", reģistrācijas Nr.40003074764, prasību daļā par lietošanas procentu 2 126,11 EUR apmērā piedziņu un parāda solidāru piedziņu.

Noteikt akciju sabiedrības "Swedbank", reģistrācijas Nr.40003074764, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt sešus procentus gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatsummas 37 835,61 EUR.

Piedzīt no /pers. A/ (*/pers. A/*), personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,92 EUR (četrpadsmit *euro* un 92 centi).

Piedzīt no /pers. C/ (*/pers. C/*), personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,92 EUR (četrpadsmit *euro* un 92 centi).

Piedzīt no akciju sabiedrības "Swedbank", reģistrācijas Nr.40003074764, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,63 EUR (viens *euro* un 63 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr.90001672316, kontā LV51TREL2190458019000, maksājuma dokumentā norādot: saņēmēja iestāde – Valsts kase, kods – TRELLV22, maksājuma mērķis – 21499, lieta Nr.C12143212.

/pers. A/ (*/pers. A/*) noteikt termiņu sprieduma par naudas summas piedziņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

/pers. C/ un akciju sabiedrībai "Swedbank" noteikt termiņu sprieduma par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2018.gada 23.aprīļa, bet /pers. C/ 30 dienu laikā no sprieduma noraksta izsniegšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese V.Sokolova

Tiesnese V.Lohova

Tiesnesis I.Stivriņš